

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרתי למה לי?												מ.
הדא דכספא וזהבא, והדא דבניינא.												מ.
לאותה ששנינו שיש בשר בין חוליא לחוליא מלא אצבע.	רב נחמן בר יצחק, ואי תימא רב הונא בר נתן:											מ.
אין לו ביצים או אין לו אלא ביצה אחת.												מ.
אם יש לו שני כסיין - יש לו ב' ביצים, אין לו אלא כיס אחד - אין לו אלא ביצה אחת.	ר' ישמעאל:											מ.
מושיבו על עכוזו וממעך, אם יש ביצה - סופו לצאת.	ר"ע:											מ.
מעשה שמיעך ולא יצא, נשחטה ונמצאת דבוקה בכסלים, והתיר ר"ע	[ר"ע]											מ.
ואסר רבי יוחנן בן גורין.	[רבי יוחנן בן גורין]											מ.
השתא אין לו אלא ביצה אחת אמרת - הוי מומא, אין לו כלל מיבעיא?												מ.
אין לו שתי ביצים בשתי כסיין אלא בכיס אחד, א"נ שתי כסיין וביצה אחת - הרי זה מום	חסורי מחסרה והכי קתני:											מ.
יש לו ב' כסיים - בידוע שיש לו ב' ביצים, אין לו אלא כיס אחד - כמי שאין לו אלא ביצה אחת דמי	ר' ישמעאל:											מ.
בידוע לא אמרינן, אלא מושיבו על עכוזו וממעך, אם יש ביצה סופו לצאת.	ואתא ר"ע למימר:											מ.
ומעשה שמיעך ולא יצא וכו'.												מ.
מעשה בפירוז של בית מנחם שמיעך ולא יצאת, ונשחטה ונמצאת דבוקה בכסלים, והתיר ר"ע	תניא-ר' יוסי- [ר"ע]											מ.
ואסר רבי יוחנן בן גורין.	[רבי יוחנן בן גורין]											מ.
עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל?	ר"ע לר' יוחנן בן גורין:											מ.
עד מתי אתה מאכיל ישראל נבילות?	רבי יוחנן בן גורין לר"ע:											מ.
לאו מישחט שחטיה?												מ.
אלא: טריפות												מ.
לא איסור טריפות הוא?												מ.
אלא: עד מתי אתה מאכיל ישראל קדשים בחוץ?												מ.
בעל חמש רגלים, או שאין לו אלא שלש. ושרגליו קלוטות כשל חמור.												מ.
והשחול והכסול.												מ.
איזהו שחול - שנשמטה יריכו, וכסול - שאחת מירכותיו גבוהות.												מ.
לא שנו אלא שחסר ויתר ביד, אבל ברגל - טרפה נמי הוי, דכל יתיר כנטול דמי.	רב הונא:											מ.
לא תימא דעגילן ולא סדיקן, אלא כיון דעגילן - אע"ג דסדיקן.	רב פפא:											מ.
והשחול והכסול וכו'.												מ.
איזהו כסול ואיזהו שחול? שחול - שנשמטה יריכו, כסול - שרגלו אחד בתוך הכסל, ורגלו אחד ע"ג הכסל.	ת"ר:											מ.
השרוע והקלוט, שרוע - שנשתרבב יריכו, קלוט - שרגליו קלוטות כשל חמור וכשל סוס.	תנא:											מ.
נשבר עצם ידו ועצם רגלו, אע"פ שאינו ניכר.												מ.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות- על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מומין אלו מנה אילא ביבנה, והודו לו חכמים, ועוד ג' הוסיף	[אילא]											♣
לא שמענו אלא אלו.	אמרו לו: [חכמים]											♣
שגלגל עינו עגול כשל אדם, ופיו דומה כשל חזיר, ושניטל רוב המדבר בלשונו.	[אילא]											♣
ה"ז מום.	ב"ד של אחריהן:											♣
אינו ניכר מי קא הוי מומא?												♣
אינו ניכר - מחמת עצמו, אבל ניכר מחמת מלאכה.	רב פפא:											♣
מומין אלו מנה וכו'.	[אילא]											♣
למימרא דלאו היינו אורחיה?												♣
המפלת מין בהמה וחיה ועוף, בין טמאין בין טהורין, אם זכר - תשב לזכר, אם נקבה - תשב לנקבה, אינו ידוע - תשב לזכר ולנקבה דברי ר"מ.	ורמינהו: [ר"מ]											♣
מ"ט דר"מ - הואיל ונגלגל עינו עגול כשל אדם	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											♣
ל"ק, הא - באוכמא, הא - בחיורא.	רב יוסף:											♣
ופיו דומה כשל חזיר.												♣
לא תימא - דשפיד ופרוס, אלא כיון דפרוס - אף על גב דלא שפיד.	רב פפא:											♣
ושניטל רוב המדבר שלשונו.												♣
מתני' מני?												♣
רבי יהודה היא												♣
ואת שניטל רוב הלשון, רבי יהודה אומר: רוב המדבר של לשונו.	דתניא: [ר"י]											♣
ומעשה שהלחי התחתון עודף על העליון, ושאל רבן שמעון בן חכמים, ואמרו: הרי זה מום.	[חכמים]											♣
מאי תנא דקתני ומעשה?												♣
משום דתנן פיו דומה לחזיר, ופליגי רבנן עליה דרבי, וקאמרינן: כי פליגי רבנן עליה דרבי - בשפתו עליונה עודפת על התחתונה, אבל שהתחתונה עודפת על העליונה - הרי זה מום, ומעשה נמי שהלחי התחתון עודף על העליון, שאל רשב"ג לחכמים ואמרו: ה"ז מום.												♣
והא גבי אדם הוא												♣
שפתו העליונה עודפת על התחתונה, או שתחתונה עודפת על העליונה - ה"ז מום	דתנן:											♣
גבי אדם הוא דכתיב (ויקרא כ"ב) איש איש מזרע אהרן - איש ששוה בזרעו של אהרן, אבל בבהמה לא												♣
לא קשיא, הא - דאית בה עצם, הא - דלית בה עצם.	רב פפא:											♣
אוון הגדי היתה כפולה, אמרו חכמים: בזמן שהוא עצם אחד - מום, בזמן שאין בו עצם - אינו מום.	[חכמים]											♣
זב הגדי שהוא דומה לשל חזיר ושאין בה שלש חוליות - ה"ז מום.	רבי חנניא בן גמליאל:											♣
פיו בלום ורגליו מבולמות, מחמת הריוה - אינו מום, מחמת העצם - ה"ז מום	ת"ר:											♣
אזניו כפולות, בהססיות אחת - ה"ז מום, בשתי חססיות - אינו מום.												♣
זב הגדי שהוא דומה לשל חזיר:	רבי חנניא בן גמליאל:											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא תימא דקטינא, אלא - דכריכא, אף ע"ג דאלימא.	רב פפא:											■ ◇
או שאין בה שלש חוליות וכו'.												■ <
בגדי, שתים - ה"ז מום, שלש - אינו מום. בטלה, שלש - הרי זה מום, ארבע - אינו מום.	רב הונא:											■ ◇
בגדי, אחת - הרי זה מום, שתים - אינו מום. בטלה, שתים - הרי זה מום, שלש - אינו מום	מיתבי:											■ ♣ ◇
תיובתא דרב הונא.												■
ורב הונא מתני' אטעיתיה, איהו סבר: מדרישא בגדי - סיפא נמי בגדי, ולא היא, רישא - בגדי, וסיפא בטלה.												■ ◇
את שיבלת בעינו, ושנפגם עצם ידו ועצם רגלו, ושנפרק עצמו של פיו, עינו אחת גדולה ואחת קטנה, אזנו אחד גדולה ואחד קטנה, במראה אבל לא במדה.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											■
אחת מביציו גדולה כשתים בחבירתה	רבי יהודה:											■
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]											■
למימרא דיבלת הוי מומא?												■ ♣ ◇
ואלו שאין שוחטין עליהן לא במקדש ולא במדינה: בעל גרב ובעל יבלת	ורמינהו:											■ ♣ ◇
ותסברא? הא כתיבא (ויקרא כ"ב) יבלת באורייתא אלא ל"ק, הא - בגופו, הא - בעינו												!
מכדי, קרא סתמא מה לי בגופו ומה לי בעינו?												♣
אלא לא קשיא, הא - דאית בה עצם, הא - דלית בה עצם. דקרא - דאית בה עצם, מתני' - דלית בה עצם, בעינו - הוי מומא, בגופא - לא הוי מומא.												! ◇
ולית לה עצם בגופא פסולה הרי תלתול בעלמא הוא												♣
בעלי התילולין פסולין באדם וכשירין בבהמה	דתנן, ר"א:											■ ♣
אלא, אידי ואידי בעינו, ולא קשיא, הא - בשחור, הא - בלבן												!
והא אין מומין בלבן?												♣
אלא, אידי ואידי בלבן, ואמר ר"ל: לא קשיא, הא - דאית בה שער, הא - דלית בה שער.	[ר"ל]											! ◇
עינו אחת גדולה וכו'.												■ <
גדולה - כשל עגל, קטנה - כשל אווז.	תנא:											■ ◇
אזנו אחת גדולה וכו'.												■ <
ורבנן עד כמה?												^
אפילו אינה לשניה אלא כפול - כשירה.	תניא, אחרים:											! ◇
זנב העגל שאינה מגעת לערקוב												■
אמרו חכמים: כל מרבית עגלים כן, כל זמן שיהו מגדלין הן נמתחות.												■
איזהו ערקוב שאמר?												^ ◇
בערקוב שבאמצע הירך.	ר' חנינא בן אנטיגנוס:											! ◇